

14.2.2011

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

(24/2011)

Dotyczy: Uzasadnionej opinii Izby Deputowanych Wielkiego Księstwa Luksemburga w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do norm handlowych
(COM(2010)0738-C7-0422/2010-2010/0354(COD))

Na mocy art. 6 Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności każdy parlament krajowy może, w ciągu ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego, przedstawić przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznaje się, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Na mocy Regulaminu Parlamentu Europejskiego Komisja Prawna jest odpowiedzialna za zapewnianie przestrzegania zasady pomocniczości.

W załączeniu znajduje się uzasadniona opinia Izby Deputowanych Wielkiego Księstwa Luksemburga na temat wyżej wymienionego wniosku.

REZOLUCJA

Izba Deputowanych

- uwzględniając art. 168 regulaminu Izby Deputowanych,
- przypominając, że Komisji Rolnictwa, Uprawy Winorośli i Rozwoju Obszarów Wiejskich został przedłożony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do norm handlowych (COM(2010) 738 wersja ostateczna), wniosek ustawodawczy Komisji Europejskiej dotyczący kontroli pomocniczości,
- stwierdzając, że Komisja Rolnictwa, Uprawy Winorośli i Rozwoju Obszarów Wiejskich przyjęła na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2011 r. uzasadnioną opinię w sprawie wyżej wymienionej inicjatywy ustawodawczej,

podejmuje decyzję o przyjęciu wspomnianej uzasadnionej opinii Komisji Rolnictwa, Uprawy Winorośli i Rozwoju Obszarów Wiejskich w następującym brzmieniu:

Analiza zgodności z zasadą pomocniczości przepisów określonych we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do norm handlowych

Uwagi wstępne:

Mając świadomość, że przyjmowanie aktów delegowanych jest ograniczone wyłącznie do przypadków, w których zaszłyby konieczność uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów podstawowego aktu ustawodawczego, należy podkreślić, że decyzje o przyjęciu aktów delegowanych trzeba podejmować ostrożnie i wyłączenie w ograniczonych, ściśle określonych przypadkach.

Natomiast we wniosku dotyczącym rozporządzenia, a szczególnie w art. 112e, przewiduje się przekazanie Komisji Europejskiej istotnych uprawnień w zakresie przyjmowania norm handlowych w odniesieniu do sektorów i produktów, i to na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu.

Naszym zdaniem **ustanowienie rzeczonych norm należy uznać za istotny element aktu ustawodawczego Unii**, który tym samym będzie stanowił część aktu podstawowego i podlegał zmianom wyłącznie w ramach zwykłej procedury ustawodawczej.

Ponadto nie można zaakceptować sformułowania takiego jak „(...) mogą, w stosownych przypadkach, dotyczyć (...)” w akapicie pierwszym ust. 2 art. 112e.

Sformułowanym tego rodzaju brakuje precyzji; otwierają one drogę do arbitralnych interpretacji w kwestii uprawnień ostatecznie przekazanych Komisji.

To samo odnosi się do definicji i nazw handlowych produktów określonych w załączniku XIIa analizowanego wniosku. W art. 112f ust. 3 wniosku dotyczącego rozporządzenia przewiduje się przekazanie Komisji uprawnień w zakresie przyjmowania zmian, odstępstw i wyłączeń niezbędnych do dostosowania się do zmieniających się wymagań konsumentów i uwzględnienia rozwoju technicznego.

Przepis ten nie jest możliwy do zaakceptowania z jednej strony ze względu na swój zbyt ogólny charakter, z drugiej zaś – ponieważ **załącznik XIIa należy uznać za istotny element omawianego prawodawstwa**. A zatem wszelkie zmiany do przedmiotowego załącznika XIIa będą mogły zostać wprowadzone jedynie w ramach zwykłej procedury ustawodawczej.

Ponadto art. 112h ust. 1 akapit drugi wniosku stanowi, że w przypadku braku metod i zasad zalecanych i opublikowanych przez OIV Komisja może przyjąć praktyki enologiczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 112e ust. 2 lit. g), czyli w oparciu o akty delegowane, choć podstawowe praktyki enologiczne, a szczególnie wzbogacanie i zakwaszanie, podlegają ograniczeniu na mocy załącznika XIIc do przedmiotowego wniosku. Ponieważ załącznik **XIIc należy uznać za istotny element tekstu legislacyjnego**, dokonywanie wszelkich zmian tego załącznika i przyjmowanie nowych zasad dotyczących nowych praktyk enologicznych będzie się mogło odbywać wyłącznie w ramach zwykłej procedury ustawodawczej, nie zaś w oparciu o akt delegowany.

Analiza zgodności przepisów określonych we wniosku dotyczącym rozporządzenia z zasadami pomocniczości i proporcjonalności:

W załączniku XIIc do przedmiotowego wniosku (część I pkt B ust. 7) przewiduje się, że:

„W drodze odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą:

(a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, do 12% obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5% obj. w strefie uprawy winorośli B, o których mowa w dodatku do załącznika XIIa pkt II;

(b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, w przypadku produkcji win z nazwą pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie”.

Ponadto w tymże załączniku przewiduje się w części I pkt C ust. 6, że:

„Niezależnie od pkt 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w ust. 1, w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do załącznika XIIa pkt II, przy spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 2 i 3 niniejszej sekcji”.

A zatem na mocy obu cytowanych przepisów w odniesieniu do praktyk enologicznych przyznaje się państwom członkowskim niepodważalne i niezbędne uprawnienia do

tego, by z jednej strony dostosowywać te praktyki, aby uwzględniać w ten sposób specyfikę danego obszaru oraz cechy szczególne produkowanych na nim win, z drugiej zaś – aby reagować na wyjątkowe warunki klimatyczne. Chodzi tu o istotny element przepisu.

Natomiast w art. 112e ust. 2 lit. g) przewiduje się, że Komisja przyjmuje normy odnośnie do „rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych (...)” w oparciu o akty delegowane. We wskazanym fragmencie nie wyklucza się zmiany dwóch wcześniej cytowanych przepisów.

A zatem w swoim obecnym kształcie art. 112e wniosku dotyczącego rozporządzenia może w istotny sposób ułatwiać naruszanie zasady pomocniczości.

W tym konkretnym przypadku nie jest też przestrzegana zasada, zgodnie z którą akty delegowane powinny się ograniczać do elementów przepisu innych niż istotne, ponieważ załącznik XIIIc należy w całości uznać za istotny element tekstu.

Podsumowując, analiza wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do norm handlowych pokazuje, że omawiany tekst zawiera pewną liczbę przepisów, które dają Komisji uprawnienie do przyjmowania istotnych elementów prawodawstwa w oparciu o akt delegowany, co **stoi w sprzeczności z art. 290 TFUE i jest niezgodne z zasadą pomocniczości.**

Rezolucja przyjęta przez Izbę Deputowanych na posiedzeniu jawnym w dniu 8 lutego 2011 r.

Sekretarz generalny,

Przewodniczący,

Claude Friesen

Laurent Mosar